

KHÓA HM10 – LUYỆN ĐỀ MÔN NGỮ VĂN

LUYỆN ĐỀ SỐ 12

Hướng dẫn

- HS hoàn thành **Phiếu học tập** trước buổi học Livestream.
- Sau khi hoàn thành, học sinh gửi bài làm **trước 2 ngày** diễn ra buổi học Livestream theo các bước sau

Bước	Mô tả
Bước 1	Đọc đề và làm bài ra giấy và trình bày chi tiết.
Bước 2	Chụp ảnh tất cả bài làm bằng điện thoại, chú ý chụp từ trên xuống để ảnh chụp dễ nhìn nhất
Bước 3	Chọn nút NỘP BÀI ngay bên dưới bài giảng để tải ảnh bài làm lên hệ thống

***Lưu ý:** Đặt tên file theo cú pháp: **[Họ tên]_Luyện đề số __**

- Trong buổi học Livestream HS ghi chép các lưu ý quan trọng của giáo viên.

PHIẾU HỌC TẬP

Thời gian: 120 phút

I. PHẦN ĐỌC HIỂU(4,0 điểm)

Đọc văn bản sau:

Cử nhân võ

(Vũ hiếu liêm)

Cử nhân võ họ Thạch khẩn gói lên kinh xin bỏ dụng. Tới huyện Đức Châu (tỉnh Sơn Đông) bị bạo bệnh, thổ huyết không dậy nổi, nằm bẹp trong thuyền, tên đầy tớ bèn ăn cắp hết tiền bỏ trốn. Thạch tức giận, bệnh càng nặng thêm, lại không còn tiền lo cơm cháo thuốc men, chủ thuyền năn nỉ xin Thạch lên bờ. Lúc ấy có một người đàn bà đi chơi ngắm trăng, tới bên bờ nghe biết chuyện bèn tình nguyện đem thuyền chở Thạch. Chủ thuyền mừng rỡ, đỡ Thạch qua thuyền người đàn bà. Thạch nhìn thấy người đàn bà khoảng hơn bốn mươi tuổi, ăn mặc đẹp đẽ, dáng vẻ sang trọng, rên rỉ cảm tạ. Người đàn bà đích thân xem bệnh cho Thạch rồi nói "Chàng vốn bị lao lực, nay thì hôn phách đã về cõi âm rồi". Thạch nghe thế kêu gào khóc lóc, người đàn bà nói "Ta có thuốc hay có thể cải tử hồi sinh, nhưng nếu chàng khỏi bệnh thì đừng quên nhau". Thạch khóc lóc thề thốt, người đàn bà bèn lấy một viên thuốc cho uống, được nửa ngày thì hơi đỡ. Người đàn bà cứ ngồi cạnh giường săn sóc, chu đáo còn hơn cả vợ đối với chồng, Thạch càng cảm động. Hơn tháng thì khỏi hẳn, Thạch đi bằng đũa gối tới trước mặt nàng tạ ơn, kính trọng như đối với mẹ ruột. Người đàn bà nói "Thiếp lẽ loi không nơi nương tựa, nếu chàng không chê là già xấu, xin được theo nâng khăn sửa túi". Năm ấy Thạch hơn ba mươi tuổi, vợ chết đã mấy năm, nghe thế vô cùng mừng rỡ, bèn cùng nàng kết làm vợ chồng. Người đàn bà đưa tiền cho Thạch lên kinh lo công việc, hẹn khi nào trở lại sẽ cùng về.

Thạch lên kinh được lục dụng, được bổ làm quan võ ở tỉnh, đem tiền còn thừa mua ngựa nghèo dù lông rất oai vệ. Vì nghĩ người đàn bà đã luống tuổi không xứng đôi, nên lấy trăm đồng vàng tới hỏi con gái họ Vương làm thiếp. Nhưng vẫn ngại ngùng, sợ người đàn bà biết được nên tránh Đức Châu, theo đường vòng tới nơi làm quan, hơn một năm cũng không báo tin. Có người em họ của Thạch tình cờ tới Đức Châu, ở cạnh nhà người đàn bà, nàng biết bèn hỏi thăm tin Thạch, người ấy cứ sự thật nói rõ. Người đàn bà tức giận mắng lớn rồi kể lại mọi việc, người ấy cũng lấy làm bất bình thay, bèn an ủi rằng "Có

lẽ vì anh bận bịu việc công chưa rảnh để đi đón được, xin chị cứ gửi thư, ta sẽ chuyển cho". Người đàn bà theo lời, người kia cầm thư về đưa cho Thạch, Thạch cứ làm ngơ. Lại hơn một năm nữa, người đàn bà tự tới, Thạch tìm chỗ để nàng ở ngoài quán trọ. Người đàn bà tới công thụ nhờ người tiếp khách nói lại tên họ, Thạch ra lệnh ngăn không cho vào. Một hôm Thạch đang ăn tiệc thì có tiếng mắng chửi ầm lên, vừa đặt chén rượu xuống lắng nghe thì người đàn bà đã vén rèm bước vào. Thạch hoảng sợ, mặt xám như tro, người đàn bà chỉ Thạch mắng "Đồ bạc tình vui vẻ quá nhỉ? Thử nghĩ xem phú quý này ở đâu mà có vậy? Ta đối xử với người không tệ, muốn cưới hầu thiếp mà bàn với ta thì đã làm sao?". Thạch nhũn chân mắt vĩa không trả lời được, hồi lâu quỳ xuống tự thú, tìm lời ngon ngọt xin bỏ qua, nàng mới hơi nguôi.

Thạch bảo Vương thị lấy lễ làm em tới ra mắt, Vương thị không chịu, Thạch năn nỉ mãi mới đi. Vương thị vào lạy, người đàn bà cũng lạy trả, nói "Em đừng sợ, ta không phải là kẻ ghen tuông độc ác, nhưng đối xử như thế này thật không ai chịu nổi, nếu là em cũng không muốn có người chồng như y", rồi kể lại hết đầu đuôi mọi việc. Vương thị cũng tức giận, bênh vực người đàn bà mắng Thạch, Thạch không biết làm sao phân trần, chỉ xin được chuộc lỗi, mãi mới được yên. Lúc đầu khi người đàn bà chưa vào, Thạch đã dặn người canh cửa không được để nàng vào trong. Khi nàng vào trong nhà rồi, Thạch giận lắm, lén căn vặn người canh cửa, người ấy cứ quả quyết rằng cửa nẻo vẫn khóa chặt không ai vào được cả, hậm hực mãi. Thạch lấy làm ngờ nhưng không dám hỏi người đàn bà, hai người tuy vẫn cười nói với nhau bình thường nhưng vẫn không gần gũi nhau. May là người đàn bà tính ưa yên tĩnh, tối không giành chồng, cơm chiều xong là đóng cửa phòng ngủ sớm, cũng chẳng quan tâm tới việc ban đêm chồng ngủ ở đâu. Vương thị buổi đầu còn lo sợ, sau thấy thế càng thêm kính trọng, cứ sáng sớm là qua hầu, như đối xử với mẹ chồng.

Người đàn bà đối đãi với kẻ dưới khoan hòa có lễ phép nhưng xét việc sáng suốt như thần. Một hôm Thạch bị mất ấn thụ cả nha môn nháo nhác đi tìm nhưng không sao tìm thấy, nàng cười nói "Đừng sợ, cứ xuống giếng tìm". Thạch theo lời, quả nhiên tìm thấy ấn thụ, hỏi tại sao biết thì nàng chỉ cười mà không nói, xem vẻ như biết rõ kẻ trộm nhưng rốt lại vẫn không chịu nói ra. Được một năm, thấy hành động cử chỉ có nhiều điều lạ, Thạch ngờ không phải là người, thường chờ lúc nàng đã ngủ sai người rình nghe ngóng, chỉ nghe tiếng giũ áo trên giường suốt đêm, không biết là làm gì. Người đàn bà và Vương thị rất thân thiết thương yêu nhau, có một đêm Thạch qua dinh quan án sát chưa về, nàng uống rượu với Vương thị quá chén say lả ra giường biến thành con chồn. Vương thị thương xót, lấy chăn đắp cho. Không bao lâu Thạch về, Vương thị kể lại chuyện lạ, Thạch muốn giết đi. Vương thị nói "Cho dù là hổ thì cũng có phụ gì chàng nào?". Thạch không nghe, vội vàng đi tìm đao thì người đàn bà đã tỉnh dậy, mắng Thạch "Người hành động như rắn rết mà lòng dạ như sài lang, nhất định không sống lâu được đâu. Viên thuốc đã uống ngày trước mau trả lại cho ta". Rồi nhổ toẹt vào mặt Thạch, Thạch chợt thấy lạnh buốt như bị dội nước đá lên đầu, cổ họng ngứa ngáy, khạc ra thì viên thuốc vẫn còn nguyên như trước. Người đàn bà nhặt lấy cắm tức bỏ đi, đuổi theo thì đã biến mất. Ngay đêm ấy bệnh cũ của Thạch lại phát, thổ huyết mãi không cầm được, nửa năm thì chết.

(trích *Liêu Trai chí dị*, Bồ Tùng Linh. NXB Văn hoá Sài Gòn, 2005)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. (0,5 điểm) Văn bản "Cử nhân võ" thuộc thể loại gì? Nêu một dấu hiệu đặc trưng giúp em xác định được thể loại của văn bản này.

Câu 2. (0,75 điểm) Ghi lại các chi tiết cho thấy cách đối xử của nhân vật "người đàn bà" với nhân vật Thạch và Vương thị. Các chi tiết đó cho thấy nhân vật "người đàn bà" ấy là người như thế nào?

Câu 3. (1,0 điểm) Xác định và nêu tác dụng của các chi tiết kì ảo trong tác phẩm "Cử nhân võ".

Câu 4. (0,75 điểm) Phân tích tác dụng của hình ảnh so sánh trong câu văn: "*Thạch không nghe, vội vàng đi tìm đao thì người đàn bà đã tỉnh dậy, mắng Thạch "Người hành động như rắn rết mà lòng dạ như sài lang, nhất định không sống lâu được đâu. Viên thuốc đã uống ngày trước mau trả lại cho ta".*"

Câu 5. (1,0 điểm) Em rút ra được bài học hoặc thông điệp nào sâu sắc từ văn bản trên.

II. PHẦN VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm).

Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích nhân vật Thạch trong truyện "Cử nhân võ" của Bồ Tùng Linh.

Câu 2 (4,0 điểm).

Những việc làm nhân ái, tốt đẹp đều rất đáng được trân trọng nhưng trong thực tế cuộc sống, đôi khi sự giúp đỡ không đúng cách hay không đúng đối tượng khiến những việc làm ấy chưa mang lại hiệu quả như mong muốn, thậm chí lòng tốt còn bị kẻ khác lợi dụng mà trục lợi.

Em hãy viết bài văn (khoảng 400 chữ) nêu suy nghĩ của mình về cách thức để những việc làm tốt đẹp, nhân ái thực sự mang lại hiệu quả như mong muốn.

➤ Dặn dò**Học sinh hoàn thành các Nhiệm vụ học tập sau:**

1. Trong buổi học, chú ý lắng nghe và ghi chép các nội dung giáo viên giảng, đặt câu hỏi để được giải đáp kịp thời.
2. Xem lại Video buổi học (được xuất bản trên khóa học sau buổi live khoảng 3 ngày) và các ghi chú trong buổi học để ôn tập và làm rõ những phần chưa nắm vững.
3. Trước buổi học tiếp theo, các em tải **Nhiệm vụ sau buổi live** - Phiếu Tài liệu live "**HM10_Ngữ văn_Đề số 13**", chuẩn bị trước nội dung để buổi học của chúng ta diễn ra hiệu quả nhé!

CHÚC CÁC EM HỌC TẬP TỐT!